

ונתנת לז"א. **כַּח דְּלִיָּהּ** ואותיות כ"ח שלו הן כ"ח אותיות של מילוי שם מ"ה כזה:
יזָד וְאִו דָּל"ת. ה"א אָל"ף. וְאִו אָל"ף וְאִו. ה"א אָל"ף
 ושם הוי"ה שהוא פשוט ומלא ומלא דמלא הוא מ"ב אותיות. **וּכְלָהוּ אַרְבַּעִין**
וּתְרִין אַתְּוּן, מִשְׁתַּכְּחִין בְּבַר נָשׁ וּבְאַתְתִּיהּ וּבְבַנְיָו וכל
 אלו המ"ב אותיות נמצאות באדם ובאשתו ובבניו דהיינו שאותיות יה"ו הפשוטות הן באשה
 שהיא מצד הבינה, ואות ה' האחרונה הפשוטה היא בבת שהיא כנגד המלכות, והשם המלא
 דמלא שהוא כ"ח אותיות הוא באיש שהוא כנגד החכמה, והשם המלא הוא בבן שהוא כנגד
 הז"א (יהל אור), **וּבְגִין דָּא לִית בַּר נָשׁ שְׁלִים, אָלָא בְּבִן וּבַת**
 ומשום כך אין האדם שלם אא"כ יש לו בן ובת. **וּמֵאַן דְּלִית לִיהּ בִּין דְּאִיהוּ**
ו' ומי שאין לו בן שהוא סוד אות ו' שבשם הוי"ה, אִסְתַּלַּק י' מִיְנִיהּ מסתלק
 ממנו אות י' שבשם הוי"ה. **וּמֵאַן דְּלִית לִיהּ בַּת, דְּאִיהִי ה' ומי שאין**
 לו בת שהיא סוד האות ה' האחרונה שבשם הוי"ה, **אִסְתַּלַּק ה' עֲלָאָה,**
דְּאִיהִי אִם, מִן בַּת זַוְיָגִיהּ מסתלקת ממנו האות ה' העליונה שבשם הוי"ה
 שהיא סוד הבינה הנקראת אמא מבת זוגו. **דְּאַתְּוּן לָא שְׁרִיין דָּא בְּלָא**
דָּא לפי שהאותיות אינן שורות זו בלא זו. **וּבְגִין דָּא, בְּאִישׁ וְאִשָּׁה בִּין**
וּבַת, דְּאַתְּעֲבִידוּ כְּדָקָא יְאוּת ומשום כך באיש ואשה ובן ובת שנעשו
 כראוי שזיווגם בקדושה והבנים נולדו בקדושה (יהל אור), **שְׁרִיא עֲלִיָּהוּ יְהוָה**
 אז שורה עליהם ד' אותיות של שם הוי"ה, **וְאַתְּקְרִיאוּ** (ס"א בָּנִים לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 והם נקראים בנים לקב"ה. **הָדָא הוּא דְּכְתִיב** וזהו מש"כ בפסוק) (דברים יד)
בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם. (ע"כ רעיא מהימנא).

על ידי אהרן הכהן נמשחה המלכות משמן המשחה

זאת משחת אהרן ומשחת בניו. (ויקרא ז) רבי יוסי אומר,

זאת ודאי תיבת זאת ודאי נכתבה בפסוק שהיא רומזת למלכות

משיחותא דאהרן שהמלכות נמשחה ע"י אהרן. דהא אהרן

אתמשח, ואייתי ממשח רבות עלאה מעילא שהרי אהרן

הכהן שהוא בחסד נמשח בשמן המשחה וע"כ הוא המשיך והביא את שפע שמן המשחה

העליונה מהחכמה למעלה, ונגיד ליה לתתא. ועל ידא דאהרן

אתמשח, ממשחותא קדישא לאתברכא והמשיך את זה

למלכות למטה ונמצא שע"י אהרן הכהן שהוא בחסד נמשחה המלכות מהשמן המשחה

הקדושה שבחכמה להתברך ממנו, ועל דא ועל זה נאמר בפסוק זאת משחת

אהרן ומשחת בניו ודאי דהיינו שגם ע"י בניו נמשך שפע שמן החכמה

למלכות (רמ"ק).

אין הברכה שורה על שולחן ריק והשמן הוא מקור לכל הברכות

רבי יהודה פתח לדרוש ולבאר את הפסוק, (מלכים ב, ד) ויאמר אליה

אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית

דהיינו אם יש משהו בבית שתשרה בו הברכה. מהכא אוליפנא, דלית

בְּרַכְתָּא שְׂרִיא בְּפִתּוֹרָא רִיקְנִיא, וְעַל מְלָה רִיקְנִית [10]

ואומר רבי יהודה שמכאן למדנו שאין הברכה שורה על שולחן ריק ועל דבר ריק ולכן שאל

אלישע אם יש משהו בבית ועל זה השיבה לו אשת עובדיה הנביא. **וְתֹאמַר אֵין**

לְשִׁפְחָתְךָ כֹּל בְּבֵית כִּי אִם אָסוּךְ שָׁמֶן. אָמַר לָהּ, וְדָאִי

סִינְעָא דְנִיפָא הוּא אמר לה אלישע הנביא בודאי השמן שבביתך הוא סיוע לנס,

דְּהָא וְדָאִי בְּאַתְרֵיהּ הוּא כי ודאי השמן שהוא במקומו דהיינו בחכמה הוא

מקור לכל הברכות (רמ"ק), **וּמִתְּמֵן בְּרַכָּאן נְפָקִין וְשְׂרִיין** ומשם הברכות

יוצאות ושורות למטה. **מַה בְּתִיב** ולכן מה כתוב אח"כ בפסוק **הֵם מִגִּישִׁים**

אֵלֶיהָ וְהִיא מוֹצֵקֶת שפירושו שהספירות העליונות היו מגישים את שפע

הברכות למלכות והיא היתה משפיע אותם למטה ולכן כתוב בפסוק. **וְהִיא מוֹצֵקֶת**

סֵתֶם בלשון נקבה שהיא רומזת למלכות הנקראת היא, שהיא המשפיע את השפע למטה

• (רמ"ק).

אור הרשב"י

וגו', והשיב אליה לבי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכיניך כלים רקים אל תמעיטי. ואין ספק שבחק הטבע היה נמנע המצא השמן הרב מן האסוך ההוא כאילו לא היה שם שמן כלל, ועם כל זה ביקש הנביא להיות נמשך אחר רצון השם יתברך, שיהיה לנס ההוא איזה משען טבעי יסמך עליו.

[10] וביאר בדרשות הר"ן וז"ל ומפני היות מנהגו של עולם יקר בעיני ה', וחפץ בו כמו שכתבנו, לפעמים כשיצטרך לחדש נס ופלא, יערב בו איזה דבר טבעי, יהיה למשענת הנס ההוא. עם היות שהדבר הטבעי ההוא לא יספיק לפעול הנס ההוא, אבל ישען בו לבד, כענין שאמר אלישע (מל"ב ד א - ב) לאשה אחת מנשי בני הנביאים הגידי לי מה יש לך בבית

הכהן ממשיך את הברכות למטה ומושה את המלכות

רְבִי יוֹסִי אָמַר, וַיַּעֲמֹד הַשָּׁמֶן, וַתַּעֲמֹד מִבְּעֵי לַיהוָה אמר רבי

יוסי לרבי יהודה שאם כדברריך קשה למה כתוב ויעמוד השמן בלשון זכר היה צריך

לכתוב ותעמוד השמן בלשון נקבה כי הפסוק מדבר על המלכות שעמדה מליצוק עוד את

השמן **אֵלָּא וַיַּעֲמֹד וַדָּאֵי בְּקִיּוּמָא לְאַנְגָּדָא בְּרָכָאן** אלא השיב

רבי יהודה לרבי יוסי שמש"כ ויעמוד בודאי הוא כתוב בלשון זכר מכיון שהמלכות עמדה

בכח בזכר לעשות את הנס ולהמשיך ולהשפיע את הברכות **הַשָּׁמֶן כְּמֵה**

דְּאוּקְמוּהּ ומש"כ השמן פירושו כמו שפירשנו שהוא השפע של המלכות הנמשכת

מהחכמה, **וְכַתִּיב, (ישעיה ה) בְּקִרְוֵן בֶּן שָׁמֶן** שכתוב בפסוק בקרן בן שמן

שפירושו שהמלכות הנקראת קרן קבלה את שפע השמן מהחכמה. **וְכַתִּיב (שיר**

השירים א) שָׁמֶן תִּנְרַק שְׁמֶךָ וכתוב עוד בפסוק שמן תורק שמך שפירושו שהשמן

של החכמה תורק ונמשך למלכות הנקראת שמך של ז"א, **לְאַחֲזָאָה דְהָא**

מֵהָאֵי שָׁמֶן, נְגִידֵין בְּרָכָאן עַל יְדָא דְכֹהֲנָא והפסוקים האלו

באים להורות לנו שמהשמן של החכמה נמשכו הברכות על ידי הכהן, **וְכֹהֲנָא נְגִיד**

לְהוּ לְתַתָּא והכהן הוא ממשיך את הברכות למטה, **וְאַמְשֵׁחַ (ס"א וְאַתְמַשֵּׁךְ)**

לְהָאֵי זָאת ובזה הוא מושח את המלכות הנקראת זאת, **הָרָא הוּא דְכַתִּיב**

זָאת מְשַׁחַת אֶהְרֹן וּמְשַׁחַת בְּנָיו שע"י נמשחה

המלכות הנקראת זאת, **וְכַתִּיב** ולכן כתוב בפסוק (תהלים קלג) **כִּשְׁמֶן הַטּוֹב**

עַל הָרֹאשׁ שפירושו שהשמן הטוב של החכמה יורד על ראש ז"א ומשם נמשך ויורד

על פי מידותיו שהיא המלכות (מק"מ), **וְהָא אֶתְמַר** והרי נתבאר הענין.